

nok kommentere yderligere, når vi har studeret det.

Jeg tror sådan set ikke, man kan sige mere af den enkle grund, at der har jo været de samme forskelle i vurderingen hos de samme partier stort set uforandret, siden denne her lov blev vedtaget. Der er ikke nogen, der har kunnet overbevise hinanden, og det er selvfølgelig dybest set et meget usikkert skøn om fremtiden, vi taler om.

Det, jeg bare synes er værd at understrege, er, at alt, hvad der er foregået, siden denne lov blev vedtaget, trækker i den rigtige retning, hvad angår renteudviklingen, som hr. Brusgaard nævnte, men især hvad angår den økonomiske aktivitet i det danske samfund i almindelighed og i Storkøbenhavn i særdeleshed.

Det er jo ikke mere end et år siden, som jeg erindrer det, at det store argument for, at det her var et urealistisk projekt, var de enorme ledige erhvervsarealer i Storkøbenhavn. De er nu stort set væk. Der er sket en dramatisk ændring, og det gør det selvfølgelig mere realistisk og ikke mindre realistisk, at det her projekt, som vil være et megaløft i serviceringen med kollektiv trafik i København, også kan blive rentabelt, kan hænge sammen.

Der er ikke nogen, der har taget stilling til en bestemt tilbagebetalingstid, men jeg føler mig stadig væk overbevist om, at selskabet vil kunne få det til at løbe rundt, og at vi vil få et projekt, som vi vil være meget, meget glade for alle sammen.

Jeg kan i øvrigt stadig væk ikke forstå – det har jeg ikke kunnet i nogle af debatterne – at dem, der normalt er de stærkeste, mest passionerede tilhængere af en bedre kollektiv trafik, også er dem, der med djævelens vold og magt og i enhver debat om det her projekt vil have det til at se ud, som om det ikke kan hænge sammen under nogen omstændigheder. Jeg havde nær sagt: Op med humøret!

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Lige her i de sidste bemærkninger rammer finansministeren jo noget af det centrale. Det er jo ikke, fordi Enhedslisten ikke er passioneret tilhænger af den kollektive transport, og det er ikke, fordi vi ikke gerne vil være med til at lave en skinnebåren trafik på Amager også i den forbindelse, koste hvad det vil.

Det, vi anker over, er sammenkædningen, fordi vi ikke mener, at hele regnestykket holder.

Derfor opfatter vi det som snyd, når man vedtager en plan, som ikke holder, og derefter ikke vil være med til at sige, hvad man så skal gøre med regningen, når den kommer. Og det er derfor, jeg gang på gang har spurgt ministeren om, hvor den regning skal sendes hen.

Ministeren erkender jo, at der er tale om et usikkert skøn om fremtiden. Det er selvfølgelig rigtigt, og der er tale om forskellige vurderinger, men så må det mindste, man kan gøre, da være at give en melding om, hvordan man vil behandle problemet, hvis nu de skøn, som man har anlagt, ikke holder. Og jeg synes stadig, at der er god grund til at komme med nogle meldinger om det også i denne her debat.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt give Enhedslisten min uforbeholdne støtte. Nu har jeg jo også været med til de her debatter i lang tid, og jeg kan huske f.eks. ved Storebælt, hvor vi sagde de samme ting. Vi sagde: Det bliver ikke brugerbetalt. Og vi fik at vide, at vi ikke havde tillid, og man havde styr på det, og man kunne det hele, og den dér lidt nedladende tone blev brugt over for os.

Og så kom det: så vedtager man, at det ikke skal brugerbetales. Og når vi ser sådan lidt måbende ud nede i vores hjørne, så siger man: Det vidste I jo godt. I har jo aldrig troet andet, vel? Og sådan vil man sikkert også sige til os, når det kommer her. Så kan man selvfølgelig sige: Det er rigtigt nok, fru Jette Gottlieb, at når det så engang er dokumenteret, så siger man: Det vidste I jo godt. I kan da ikke være overrasket, I vidste det jo godt. Og så kan der på vores gravsten én gang til komme til at stå, at vi fik ret. Det er jo bedårende.

Men jeg synes, at vi kan bede finansministeren om – og jeg håber, han vil love os – at man i Finansministeriet går ordentligt ind på Enhedslistens undersøgelse. Det kan jo ikke nytte noget, at ministeren går herop og siger: Ja, ja, ja, ja, I tror jo ikke på nogen ting, ja, ja, ja, ja, når der faktisk er dokumentation for, at de tal forudsætter, at folk de ligger og kører, og køber ny billet hver gang, og at de ligger og kører frem og tilbage derude. Selv den madpakke, der dukkede op før, ville ikke hjælpe, for folk vil jo nok købe netkort, hvis de skal køre tit med den minimetro. At man tror, man kan få den halve befolkning til at køre med den, er altså absurd. Tilsvarende med grundsalget: Det kommer ikke til at hænge sammen med planerne. Jeg synes altså, at de partier, der er tilhængere af den kol-